

skriftlige Kontrakt, og saa have vi den Fordel, at allevegne, hvor der er Lærlingeforhold, er der skriftlige Kontrakter, som vise, hvad der er Ret imellem Parterne, saa længe Forholdet bestaar. Det er det, som forekommer mig at være det Gode, som skulde opnaas ved denne Lov, at der alle Tider var et klart og bestemt Grundlag for Retforholdet, en Lov, som siger, hvad der er Ret, og en Overenskomst, som nærmere ordner Forholdet i det Enkelte saaledes, at man saavidt mulig er paa det Næne med, hvad der er gjældende Ret i Almindelighed og gjældende Ret i det enkelte Forhold i Særdeleshed. Det opnaas kun, naar man siger, at overalt, hvor der er et Lærlingeforhold, skal der være en skriftlig Kontrakt, som ordner Forholdet, og det forekommer mig ikke, at der kan være nogen Vanskelighed derved, naar man siger: I kunne jo slutte Kontrakten paa saa kort Tid, I ville, paa 3 Maanedes, om I ville, og saa forsette efter disse 3 Maanedes Udløb! I saa Henseende er der ikke noget som helst materielt Baand paa dem. Altsaa, det er det Formaal, som skulde naas ved de skriftlige Kontrakter, idet der da allevegne er et klart Grundlag, som udelukker Tvivl og Tvist i saa Henseende. Det var disse Bemærkninger, som jeg havde at gøre med Hensyn til dette Spørgsmaal, om Loven kun skal gjælde Personer under 18 Aar, og om der skal være Straffebestemmelser, som paalægge Mesteren at sørge for Kontraktens skriftlige Oprettelse. — Der er jo saa stillet forskjellige Underændringsforslag til vore Forslag til denne første Paragraf. Med Hensyn til dem skal jeg blot bemærke, at de af det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Selsken) stillede Forslag til Mindretallets Redaktion overlader jeg til Mindretallet, hvorimod jeg med Hensyn til det, der er stillet af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Drenbøll) kun skal sige, at det forekommer mig dog, at der ikke er nogen Grund til at gjøre den Forandring, at man gaar bort fra Dørligheden paa det Sted, hvor Mesteren bor, til Dørligheden paa det Sted, hvor Næringen drives, thi det kunde jo være, at han driver Næring paa flere Steder, og saa vilde Bestemmelsen ikke være udtømmende, idet der saa maatte staa „det eller de Steder, hvor Næringen drives“. Det passer ogsaa bedre at sige, at den Dørlighedsperson, hvor Mesteren bor, skal have den Pligt at foretage denne Undersøgelse, da en Dørlighedsperson jo ikke har Noget at gjøre med en Person, der bor udenfor hans Kreds. Altsaa forekommer det os naturligere at fastholde vort Forslag, men iøvrigt henstille vi det selvsjælgelig til det høie Things Afgjørelse, idet jeg blot skal bemærke, at hvis man maatte foretrække vor Redaktion, ville vi til 3die Behandling foreslaa indsat Ordene „og Kjøbstaderne“ efter „i Kjøbenhavn“ og foran „Magistratin“. Vi have ment, at der ikke var Anledning til at tage dette Spørgs-

maal op, saalænge denne Redaktion iøvrigt endnu ikke var endelig afgjort. Dette er vistnok, hvad der er at bemærke med Hensyn til Ændringsforslagene til § 1, idet jeg med Hensyn til det andet Stykke af Regjeringsforslagets § 1 skal henvise til, at vi have ment, at det vilde være naturligere at sætte dette i Forbindelse med § 3. — Jeg gaar da over til vort Ændringsforslag til Regjeringsforslagets § 2. Der har det glædet os at se, at den ærede 3die Landsthingsmand for 5te Kreds (Drenbøll) dog synes at være enig i, at det sidste Stykke skal udgaa, medens derimod det ærede Medlem jo fremdeles vil fastholde den Bestemmelse, at den Næringsdrivende, som ikke er fuldmyndig, ikke maa antage Lærlinge. Den Bestemmelse have vi ment ikke at burde fastholde, og vi ere fremdeles af samme Mening, thi vor Grundsetning er den, at, naar en Mand lovlig kan drive Næring, hvorfor skal han saa ikke ogsaa have Lov til at tage Lærlinge? Sæt f. Ex., at en umyndig Mand kjøber et Apothek — saavidt jeg veed, kræves der ikke, at han derfor skal have Borgerskab eller Næringsbevis, han kan godt drive et Apothek, førend han er fuldmyndig — vilde det saa ikke være underligt, om man samtidig med, at man tillader ham at drive Apothekernæring, forbyder ham at antage Lærlinge? Et Apothek uden Lærlinge vilde jo dog være en underlig Indretning. Blandt de andre Næringsdrivende, som der kan blive Tale om, er der f. Ex. nævnt Vandagister. Naar Loven ikke kræver af en Mand, at han skal være fuldmyndig for at kunne drive denne Næring, hvorfor skulde han saa ikke have Lov til at anlage Lærlinge. Da det tilmed er fremhævet, at Vandagister succesfuld komme op i Fortegnelsen over bunden Næring, og da det altsaa kun er en ren Overgangsperiode, hvorfor skulde man saa i denne Overgangsperiode, eftersom det ikke er nødvendigt, at en Mand skal være fuldmyndig for at drive denne Næring, stille den Betingelse, at han skal være fuldmyndig for at kunne antage Lærlinge? Det vilde være mærkeligt, siger det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Selsken), men jeg ser ikke, hvori det Mærkelige bestaar. Det forekommer mig snarere, at det vilde være mærkeligt, naar han ikke skulde have Lov til at antage Lærlinge og altsaa ikke kunde udøve denne Del af sin Næring, som der i og for sig ikke forekommer mig at være nogen Grund til at negte ham. Vi ville altsaa fremdeles fastholde den almindelige Grundsetning, at kan en Mand drive en Næring, kan han ogsaa antage Lærlinge. Hvad det sidste Stykke angaar, have vi ment, at vi paa dette Punkt maa henholde os til Lovgivningens almindelige Grundsetninger, at man ikke blander sig ind i Samlivet mellem Kjønnene, saalænge det ikke er forargeligt, og vi have altsaa ikke fundet nogen Grund til at forbyde Mesteren at holde kvindelige Lærlinge, saalænge der ikke er noget Forargeligt i dette Sam-